

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

I. An Papistæ floccipendant Verbum Dei Scriptum more Libertinorum?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

ANTIPAPISTA MENDAX THEOMA- CHIAE LVTHERO-CALVI- NISTICÆ.

PARS PRIMA.

De Ecclesia Triumphante.

QVÆSTIO I.

*An Papista floccipendant Verbum Dei
Scriptum, more Libertino-
rum?*

CALVINVS, I. In titoli. Instructio-
nis aduersus Anabaptistas. Non di-
cimus, Papistarum more. Sacrosanctas
Scripturas missas fieri oportere; vt Au-
toritati hominum acquiescamus. Hoc
enim effugium censemus blasphemiam execrabilem.
Similiter Caluini parens Lutherus libr. de
Conciliis & Eccl. sub finem. Papa Sacram Scri-
pturam in ceno & puluere sepelijt, & Doctrinam Chri-

stianam penè integram, deleuit. Eadem libr. contra
Regem Angliæ, & libr. de falso statu Cleri: sic o-
mnes

II. AVTOR. At Svvencckfeldij & Li-
bertinorum hunc errorem esse docet
CALVINVS ipse libr. Instructionis con-
tra Libert. c. 9. Diximus istos aperte videre
soltos, si quis Scripturas allegaret: nec dissimu-
lasse, quin eas profabulis haberent: Interim
tamen non desinebant ijs vti, si quis esset lo-
cus, quem in sensum suum torquere possent.
Si quis illis obijceretur, dicebant, Nos litera
minime obnoxios esse; sed spiritum, qui viuifi-
cat sequi oportere. Quin etiam porcus ille
Quintinus vnumquemque Apostolorum ali-
quo

li quo

quo scommate notarat; veluti Picardico suo sermone, Paulum vocans *Vas fractum*; Ioannem, iuuenem *stolidum*; Petrum, abnegatorem *Dei*; Matthæum, *foeneratorem*.

LIBERTINI, teste Caluino, sunt autoribus Coppino & Quintino Sutorib. exorti, æuo incūte superiore: quos secutus Gasp. Svvenckfeld. teste Frid. Staphilo. de concordia discipulorum Lutheri, & Pet. Falladio l. de her. nostri temp.

Hi Verbum Scriptum, vt literam occidentem respuebant, & solius interni spiritus Critirium inuexerunt.

Iraque calumniam faciunt Papistis Calvinistæ & Lutherani consensu pari in hoc; vt in aliis sibi dissentientissimi dum eundem Papistis errorem impingunt.

III. PAPISTA, Prophetica & Apostolica Scriptura est Verbum Dei: Nō quod suus cuique priuatim in cor Spiritus inspirat.

1. QVIA, Christus & Apostoli ad illam, non ad hunc, appellarunt, ipsique Prophetæ.

2. QVIA Critiria cordis, vt cuique sua liquere possint; alij ramen esse nequaquam certa queunt. At vero S. Scripturæ infallibili constant veritate, Tum quod Spiritu Dei sint inspiratæ; Tum propter euentum prædictionum; ait Aug. 12. Ciu. c. 9. Tum ob consensum mirificum Scriptorum, calamos eorum dirigente Sp. Sancto; ait Aug. l. 18. Ciu. c. 41. Tum ob Miracula Dei Vindicis, aduersum profanos Verbi Dei abufores designata.

3. QVIA Omnis Resp. Scriptis stat Legibus, atque Decretis: Quo magis Christianæ Fidei ab iisdem oportuit prouideri. Vide in nostro *Antichristo cal.* p. 1. q. 1.

4. QVIA I. cum Archihæretici Simoniani, Basiliidiani, Marcionitæ, apud S. Irenæum li. 1. c. 20. 22. 29. Deinde Manichæi, apud Epiphanium hæretici Bogomiles apud Eutymium Panopliæ p. 2. tit. 32. c. 1. Et Albigenes apud S. Antoninum p. 4. tit. 2. c. 7. 2. Cum, inquit, isti Ecclesiæ fuerint olim intolerabiles quin sacri & intestabiles visi; quod *Paris Instrumenti libros vniuersos à malo Deo quodam esse dictatos blasphemarent*: 3. Car. & Anabaptistæ Caluino sint iure merito eò infandiores; quod cum prædicti in Colloquio suo Franckendalens. fuerint, *Veus Testamentum haud satis disputationem fidei admittendum, quam tenuis cum Nouo Testamento concordat*.

5. Quanto detestabilior Libertinorum hefterna videri hæresis debet; quæ vim omnem S. Literis eleuant, atque proculcant vtrumque Instrumentum. Atque tantò immanior est calumnia quæ idem S. Paginæ repudium Papistis affingunt Luthero- caluinistæ.

IV. MART. KEMNITIVS in Emin. Concil. Trident. sess. 4. nobis ait:

Papam posse pro suo arbitrio, sine vllis veteris testimonij, scilicet librum canonicum de non canonico & de canonico canonicum.

Quin, imò, si Papa vellet, Scriptura diuina haec plus haberet autoritatis, quam fabula Aesopi. Belle l. 1. de Verbo Dei c. 10.

V. AVTORITATEM verò latine Editionis Vulgatæ Bibliorū, vniuersè iam olim receptissimam confirgant ac proterunt ad vsque propudium inter sese tamen diffidiosissimi Lutherani pariter ac Calviniani; Insuper mendaciis operant Ecclesiam.

CALVINVS in Antidoto Trident. fess. 4. *Decretuisse fingit Tridentinos Patres, minimè audiendos esse, qui ex fonte ipso (sc. Hebræo) purum profecerunt liquorem, & ex certa veritate falsum coarguunt.*

2. Idem ibid: *Adeo nullam in editione vulgata sanam esse paginam & integram; vt vix tres sint continui versus, non insigni aliquo errore sedati.*

AUTOR, Dicis blatero, non doctes.

KEMNITIVS in Exam. Trid. fess. 4. *mentitur, i. Concil. Trident. decreuisse, vt pro vs, que Sp. Sanctus in fontibus Hebræis & Græcis scripsit, ea recipiamus, qua à librarjs mutata, mutilata, vel addita sunt.*

2. In promptu causa, scilicet, quia *Vulgata ea tota est transformata ad dogmata Pontificia.*

3. In Pauli IV. Catalogo libr. prohibitorum *damnari omnes Bibliorum editiones, etiam veteris editionis; in quibus manifestè errata sint correctæ.*

Merè ficta hæc sunt mendacia, & Concil. afficta Tridentino. Patet legenti fess. 4.

VI. AUTOR. I. Autoritas autem statuendi, quis haberi liber bibliorum Canonicus debeat; penes solam stat Ecclesiæ potestatem.

Ita *Sanctus Augustinus lib. 13. contra Faustum, capite 5. & lib. 23. ca. 9.*

Et de Consensu Euang. lib. 33. c. 1.

Sanctus Irenæus lib. 3. c. 4.

Sanctus Athana. in Synopsi, & Conc. Toletanum, &c.

Ratio, Quia infallibilem habet Ecclesia Spiritus sancti Assistentiam, ex

certitudine promissionis Christi.

Vt minimè humano; sed diuino Spiritu determinet Canonicam Scripturam; ex qua cæteræ fidei quæstiones valeant definiri.

Atque ita Ecclesia non tam est regula ipsi Sacræ Scripturæ, quam nobis; vt illam absque vilo errore veram agnoscamus.

2. Deinde rectissime eadem haud fœuit ac finit quauis lingua vulgari seu Biblia, seu Officia diuina.

Quia 1. Iudæis, quo subcunque cælo positus, inter nationes, vnius hebraicæ linguæ semper vsus Bibliorum est sanctè obseruatus.

2. Apostoli, licet *πανάγλωστοι* essent, solis tamen Hebræa, Græca, & Latina Linguis Scripturam euulgarunt.

3. Vulgi linguæ mutabiles sunt: vnde Sacræ Scripturæ apices nimium quantum abhorrent; vetatque religio.

4. Trium duntaxat linguarum illarum maiestatem suspicit orbis, ac veneratur: vt diuinam Bibliorum Maiestatem hoc minus prouulgari deceat.

5. Licentia verò promiscuæ vulgationis quot, quantorumque errorum syluam aperiat; testis hæretica est diuinorum Oraculorum temerè vsurpata vulgatio.

Quod arcere periculum errorum satius est, quam accersere.

6. Accedit quod aurium honestati ac reuerentiæ biblicæ minus valeat consulere popularis linguæ verecundia pariter ac inopia.

VII. Vnam huc è pluribus Calumniosam Caluini subijciam declamationem, ex Harmon. in Ioan. c. 19. v. 23. Erat autem tunica inconfutilis. *Minime ferenda est Papistarum improbitas, cum horribili Dei blasphemia coniuncta.*

I. *Scripturam dicunt ab hæreticis lacerari; Tunicam vero, hoc est, Ecclesiam integram manere:*

2. *Vt reiecta Scriptura Auctoritate, Fidei Vnitatem in solo Ecclesie titulo consistere e-uincant. Vbi duo mendacia.*

1. Quia non in solo Ecclesie titulo, sed in sola vera Christi Ecclesia Vnitatem consistere affirmamus.

2. Non dicimus, reiiciendam S. Scripturam, eo quod ab hæreticis laceretur: sed ab ecclesia condisci quæ sit vere S. Scriptura, quis sensus eiusdem. &c.

Hinc potro liquent sequentia declamationis, *Quasi vero ipsa Ecclesie Vnit as a- libi fundata sit, quam in Scriptura fide. Est in hac quidem; sed non sola: nam præcipue in S. Spiritus infallibili assistentia in definitionibus prophetica.*

Cum ergo Fidem à Scriptura diuellunt; quod mendacium est Caluini; ut vir Ec- clesie addicta subiaceat; tali diuortio non iam Christum despoliant, sed crudeli sacrilegio dis- cerpunt eius corpus. &c.

Similia prolixè idem Instit. l. 4. cap. 8. §. 13. pro Scripturis contra Eccle- siam vastè vanèque declamat. Sed de iu- dice vide in nostro *Lutherocaluinista par. 1. q. 2. Et in Antichristo p. 1. q. 1.*

QVÆSTIO II.

Num qua affingant nobis de Traditionibus Caluino-Lutherani? quo ad S. Scri- pturam?

Et omnino plurima. In exemplum accipe pauca.

I. CALVINVS Instit. lib. 4. c. 10. §. 19. *Romano- ses Magistri extorquere volunt, vt nulla sit ap- eos ceremonio la, qua non pro Apostolica censetur.*

Sic & Kemnitius, Brentius, &c. vbi- pra.

At Falsum: Quia eas recipimus pro Apostolicis, quas firmis Veterum testi- monijs testari valemus.

II. Sic agunt, ac si solas ipsi Scripturas propo- gnent: nos solas Traditiones tueamur; et si mi- tent contra Scripturas.

Falsum hoc: Quia vtrumque ius- ta Sanctum veneramur Dei Verbum Scriptum, & Non scriptum.

III. MEND. Kemnit. in Exam. Conc. Trid. §. 4. pag. 68. 69. editionis anni 1566.

Nos ait asserere; Deum constituisse, vt do- ctрина Christi & Apostolorum non scriberetur sed viua solùm voce traderetur.

IV. MEND. ibid. pag. 185. affirmat, Apostolo- fuisse mandatum, vt scriberent.

Falsum prius. Quia sic peccassent A- postoli scribendo.

Neque scriptor dari Catholicus po- test, qui id docuerit.

Et Posterius falsum, Quia Mat. 23. mandatum est, vt Prædicarent; non vt scriberent. Nec tamè scribere vetuit Ie- sus: quin, vt scriberent, aliquibus in- spirauit.

V. MEND. Kemn. ibid. pag. 420. Pontificij non verentur multa ad Apostolorum Traditiones referre, qua ab alijs autoribus mul. à posterioribus instituta, & profecta esse, ex ipsis Pontificiorum scriptoribus ostendi potest.

Idemque probare instat exemplis videntis. At falsò; Apud Bell. lib. 4. ca. 3. de Verbo Dei.

Similia talia complura fuerit repeti- ri in Caluino *Instit. l. 4. c. 8. §. 6. 7. 8. Et ca. 10. 8.*